

Den ærede Rigsdagsmand, som sidder fraaens bagved mig (Rosenørn), meente, at Møllerne skulde have vundet Noget ved Consumtionens Ophævelse; nei! Møllerne have af og til vundet, da Consumtionen bestod; men der har Ingen været, som vinder derved, at den hører op. Den ærede Rigsdagsmand var engang Minister og havde da stor Omforg for, at Bornholmerne ikke skulde komme til at drikke for meget Brændeviin derved, at Brændeviinsbrændingen paa Bornholm blev for lettet, og nu anstrenger han sig idag for at skaffe Brændeviinsbrænderne en Lettelse, for at Brændevinet kan blive billigere, thi Skatten bliver ikke forandret derved, at Knusningen af grøn Malt tillades Brændeviinsmand. Det forandrer ikke det allermindste Forholdet, men det kan skaffe en lettere og billigere Brændeviins-Frembringelse, som enten gaaer i Brændeviinsmændenes Lomme paa Møllernes Beføstning, eller gjør Brændevinet billigere, og saa kunne Bornholmerne komme til at savne den Opdragelse, som den ærede Rigsdagsmand som Minister ønskede de skulde faae. Naar man rigtig sammenholder alt dette, vil man see, at hele denne Art af Argumenter ikke har synderligt meget paa sig, og man vil ogsaa lægge Mærke til, at, naar Regjeringen fra 1842 til nu, fra hvilken Tid den har havt Sagen i sin Haand, ikke har faaet nogen Forkjærlighed for Knusemaskiner for grøn Malt, saa kunne vi ogsaa lade 10 Mar gaae hen i den samme Stilling. Havde Regjeringen dengang troet, at det var godt for Befolkningen, eller for Brændeviinsdrikkerne eller for Brændeviinsmændene, at der blev knust grøn Malt overalt, saa havde den ladet udfomme en Lov; den kan maaskee komme næste Gang, om den end maaskee bliver en lille Lov, som den ærede Rigsdagsmand for Belle (Lehmann) maaskee ikke synes om, fordi den bliver for kort, men ialfald der kan til næste Mar komme en ganske kort Lov, som indfører Knusemaskiner, naar de skulle blive anerkjendte at staae i en meget væsentlig Forbindelse med Brændeviinsproductionens yderligere Fremme og Udvikling. Men hertil troer jeg slet ikke, at vi behøve at tage Hensyn ved denne Lov. Denne Lov har en meget for stor Betydning til, at vi af Klær-

lighed til det grønne Malt og dets Behandling til Brændeviin skulde bringes til, i nogen væsentlig Grad at forandre den. En Ting maa vi desuden lægge Mærke til, nemlig at det staaer Brændeviinsbrænderne frit for med temmelig Besparelse i hver enkelt By at slutte Accord med samtlige Møllere om at have Knusemaskiner; det kunne de uden videre. Der er allerede i § 6 henviist til, hvorledes Møllerne i enhver By skulde kunne danne et Slags Syndicat, en Forening. Til denne Forening af Møllere kunde de Brændeviinsmænd, som elske Knusemaskiner, henvende sig og sige: forat I Møllere ville opsætte en Knusemaskine for at male vort Malt, ville vi betale Jer saa og saa Meget; Mere kan ingen forlange. Brændeviinsmanden faaer saaledes sin Malt knust efter Dnsse, og ved Siden deraf sparer han Transportomkostningerne; de gjøre en god Forretning og Møllerne faae Fortjenesten uden at sibe deres Stene, og alle Parter ville være vel tjente dermed (Latter). Naar man nøie betragter alle disse Forhold, vil man see, at Alt hvad vi gjøre Andet, end at holde os ganske simpelt til at skaffe de 10 eller 8 Mars Affindelsestid for alle Møllere — og den ærede Rigsdagsmand glemmer bestandig, at det er en Lov for Tid, her ligger for — det er kun at give til andre Folk paa deres Beføstning. De Andre maae skaffe sig al den Lettelse, de behøve. Jeg vil endogsaa sige, at § 2 maaskee har givet for Meget til forskjellige Folk paa Landet, men nu staaer det engang i Loven og lad os derfor lade være at forandre den; lad os blive enige om at forkaste alle Øndringsforslagene, det ene efter det andet, saa gaaer Afstemningen meget let (Latter), og Loven bliver ikke en Emule slettere.

Rosenørn: Ja, det var vistnok et meget morsomt Foredrag, den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, har holdt, og jeg kan nok forstaae, at han er enig i, hvad den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg (Hjerrild) forleden Dag anførte, at de nye Indskrænkninger, man paalagde de øvrige Næringsbrugende ved denne Lov, efter hans Formening ikke kunde skade dem; thi de kunde betale Møllerne for at blive fri for disse Indskrænkninger, og at, naar Sagen kunde gaae paa den Maade,